

Gizli Gelgit Havuzu

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Gelgit Havuzu

Yavuz DEMİRKİRAN

Sakin bir sahilde, gün batımında Lily ıslak kumda yürüdü. Sarı yağmurluğu esintide dalgalandı ve mavi lastik çizmeleri küçük ayak izleri bıraktı. Gökyüzünün pembeye ve turuncuya dönüşmesini severdi. Sonra küçük bir şıpırtı duydu. Kayaların yakınında bir şey parladı. Lily sesi takip etti, kalbi merakla hızlı hızlı çarpıyordu.

Büyük bir kayanın arkasında Lily gizli bir gelgit havuzu buldu. Su berrak ve durgundu, gün batımı için bir ayna gibiydi. İçeride minik şekiller hareket ediyordu. Diz çöküp yakından baktı. Çakıl taşlarından ve deniz kabuklarından yapılmış küçük köprüler ve kuleler vardı. Minyatür bir krallığa benziyordu! Lily'nin ela-yeşil gözleri hayretle kocaman açıldı.

Deniz köpüğü yeşili tenli ve yosun yelekli minik bir canlı olan Pip, bir köprüden el salladı. "Merhaba! Ben Pip," dedi. "Gelgit gelmeden önce krallığımızı inşa ediyoruz." Kırmızı örgü şapkalı, daha küçük olan Nubbin bir çakıl taşı düşürdü. "Eyvah!" diye ciyakladı. Lily gülümsedi. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu. Pip'in kehribar gözleri parladı. "Evet, lütfen!"

Pip, Lily'ye küçük köprüleri ve kuleleri gösterdi. Her biri çakıl taşlarından, deniz kabuklarından ve yosun parçalarından yapılmıştı. "Onları okyanus için güçlü yapmalıyız," diye açıkladı Pip. Nubbin çakıl taşlarını üst üste dizdi ama hepsi yıkıldı. "Tekrar dene, Nubbin," dedi Lily nazikçe. Bir parmağıyla yığını sabitledi. Nubbin, aralıklı dişlerini gösteren bir gülümsemeye sırttı.

Deniz camı kolyeli, mercan pembesi bir yengeç olan Büyükanne Mara, kısıkaçlarını tıklattı. "Gelgit geliyor!" diye uyardı. "Hazırlanmalıyız." Saplı gözleri ufka doğru baktı. Deniz canlıları işlerini bitirmek için koşturdu. Lily onların birbirine yardım etmesini izledi. Bazıları deniz kabuğu taşıdı, diğerleri çakıl taşları dizdi. Herkesin bir işi vardı. Küçük krallık hareketlilikle uğulduyordu.

Lily kollarını sıvadı. "Ben ne yapabilirim?" diye sordu. Pip sallanan bir kuleyi işaret etti. "Taban için güçlü taşlara ihtiyacımız var." Lily dikkatlice küçük, yassı taşlar alıp Pip'in gösterdiği yerlere koydu. Nubbin ona örgü kesesinde daha fazla çakıl taşı getirdi. "Buyur!" dedi. Lily ona teşekkür etti. Güneş daha da alçalırken birlikte çalıştılar.

Gelgit havuzu minik işçilerle kaynaşıyordu. Pip, yüzgeç gibi kulakları seğirerek köprü inşasını yönetiyordu. Nubbin büyük bir deniz kabuğu taşımaya çalıştı ama tökezledi. "Olamaz!" diye bağırdı. Lily kabuğu tam zamanında yakaladı. "İyi yakaladın!" dedi Pip. Nubbin kızardı. "Daha dikkatli olacağım." Hepsi güldü ve çalışmaya devam etti. Krallık güçlendi.

Büyükanne Mara suyu izledi. "Gelgit yaklaşıyor," dedi. "Acele etmeliyiz." Lily biraz endişelendi. Dalgalar yuvarlanıyordu. Canlıların çakıl taşlarını daha yükseğe dizmelerine ve kulelerin etrafına kum sıkıştırmalarına yardım etti. "Bunu başarabiliriz," dedi yumuşakça. Deniz canlıları başlarını salladı ve daha hızlı çalıştı. Gün batımı gökyüzünü altın ve mora boyadı.

Çalışırken Lily her canlının özel bir işi olduğunu fark etti. Bazıları hızlı koşucuydu, bazıları güçlü taşıyıcıydı, bazıları da akıllı planlamacıydı. "Herkes yardım eder," dedi Pip gururla. "Krallığımız böyle ayakta kalıyor." Lily gülümsedi. Onların ekibinin bir parçası olmaktan mutlu oldu. Küçük köprüler ve kuleler artık daha güçlü görünüyordu, suya hazırды.

İlk dalga gelgit havuzuna sıçradı. Lily nefesini tuttu. Ama köprüler sağlam durdu ve kuleler şekillerini korudu. "Yaşasın!" diye sevindi Nubbin. Canlılar sevinçle dans etti. Büyükanne Mara mutlulukla kıskaçlarını tıklattı. "Aferin herkese!" dedi. Lily'nin yüzü parladı. Minyatür krallıklarını kurtarmaya yardım etmişti. Su, evlerinin etrafında nazıkçe döndü.

Lily geriye yaslanıp gelgitin havuzu doldurmasını izledi. Deniz canlıları yüksek bir kayanın üzerinde toplandı. "Teşekkürler, Lily," dedi Pip. "Sen gerçek bir dostsun." Nubbin ona minik bir deniz kabuğu verdi. "Senin için," dedi. Lily onu çantasına koydu. "Sonsuza kadar saklayacağım," diye söz verdi. Gün batımı soldu ve ilk yıldızlar görüldü.

Büyükanne Mara, Lily'ye gelgit havuzunu anlattı. "Gelgit her gün gelir ve gider," dedi. "Krallığımızı her seferinde yeniden inşa ederiz. Zor iş ama birlikte yaparız." Lily dikkatle dinledi. Canlıların ne kadar küçük olduğunu, ama takım çalışmalarının ne kadar büyük olduğunu düşündü. "En küçük yuva bile yaşamla dolu," dedi. Büyükanne Mara bilgece başını salladı.

Lily gitme zamanının geldiğini biliyordu. "Geri gelecek misin?" diye sordu Nubbin. "Geleceğim," dedi Lily. "Ve köprüleriniz için daha fazla taş getireceğim." Pip el salladı. "Buradayız!" diye seslendi. Lily vedalaşıp yıldızların altında eve yürüdü. Kalbi sıcacık ve doluydu. Gizli gelgit havuzu asla unutmayacağı bir yerdi.

O gece Lily küçük köprüler ve kuleler gördü rüyasında. Pip ile Nubbin'in birlikte çalıştığını ve Büyükanne Mara'nın onları gözetlediğini gördü. Okyanusun nazık dalgalarını ve minyatür krallığı gördü. Uyandığında gülümsedi. En küçük canlıların bile büyük kalpleri olduğunu biliyordu. Ve o onlara yardım etmişti.

Ertesi gün Lily gelgit havuzuna geri döndü. Cebinde pürüzsüz taşlar getirmişti. Pip ve Nubbin onu karşılamaya koştu. "Tekrar hoş geldin!" diye sevindiler. Lily diz çöküp taşları onlara verdi. "Yeni bir şey inşa edelim," dedi. Birlikte eskisinden daha yüksek yeni bir kuleye başladılar. Gelgit havuzu yine yaşamla doluydu.

Güneş batmaya başlarken Lily gelgit havuzunun yanında oturdu. Minik canlıların çalışmasını izledi. Küçüktüler ama dünyaları harikalarla doluydu. Başkalarına, en küçüklerine bile yardım etmenin büyük fark yarattığını öğrendi. Gizli gelgit havuzu her zaman özel bir yer olacaktı. Ve Lily her zaman onların dostu olacaktı.